

ՂԶԼՔԻԼԻՍԱ ԳՅՈՒՂՈՒՄ ՕԾՎԵՑ Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Դեկտեմբերի 1-ին, Ս. Թադեոս և Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալների փոռին, Վիրահայոց թեմի Ծալկայի (նախկինում Ծաղկա) փարածաշրջանի Ղզլքիլիսա (Կարմրավանք) գյուղում, Արամյան ընտանիքի բարերարությամբ, օծվեց Ս. Աստվածածին եկեղեցին՝ կառուցված 1874 թվականին:

Օծման հանդիսավոր արարողությունը կատարվեց ձեռամբ Վիրահայոց թեմի բարեխնամ առաջնորդ Ս. Գևորգ արքեպս. Մերայդարյանի: Ներկաների թվում էին Սամբյես-Ջավախքի առաջնորդական փոխանորդ Ս. Բաբկեն արք. Սալբիյանը, սարկավագներ, փեղական իշխանությունների ներկայացուցիչներ, մեծաթիվ հրավիրյալներ Մոսկվայից, Ջավախքից, ինչպես նաև՝ Հայաստանից:

Երկար փորհների ընդմիջումից հետո, ի վերջո, Արամյան ընտանիքի բարի կամքով ու ջանքերով, գյուղի և փարածաշրջանի քրիստոնյա հայորդիների առջև իր դռները հյուրընկալորեն բացեց գյուղի գողփրիկ եկեղեցին:

Էլեկտրականությունից, ամենասովորական կենցաղային պայմաններից ու լրավամիջոցներից զուրկ այս երկրամասում հայը շարունակում է մեծ ջանքերի գնով պահպանել հայրերից ավանդվածը՝ իր ազգությունն ու հավաքը: Ահա թե ինչու Արամյանների ընտանիքը թեև հեռվում, օտար ափերում որոնեց ու գտավ իր այսօրը, սակայն շարերի նման չմոռացավ հող հայրենին, ծննդավայրը, հայրենի փունն ու համագյուղացիներին: Ամեն անգամ, երբ անհրաժեշտություն զգացվեց, օգնության ձեռք մեկնեց, իսկ երբ պարեհ առիթ եղավ, առանց երկմտելու վճռեց վառ պահել նաև հարազատ գյուղի աղոթափրկը, նրան կրկին շունչ ու կենդանություն փալ, որպեսզի համագյուղացիներն ամուր կառչած մնան հարազատ Եկեղեցուն ու առաքելափիմն հավաքին:

Այժմ արդեն իրականությամբ է զգեստավորվել Արամյանների նվիրական երազանքը, շնորհիվ որի փարածաշրջանի 13 հայկական գյուղերն այսօր արդեն ունեն մեկ նորած եկեղեցի, ուր կատարվում են Ս. Մկրտության, Ս. Պատիկ խորհուրդներ, հանդիսավորաբար նշվում եկեղեցական փոռերը: Տեղի հայ բնակչությանը, երիտասարդ սերնդին ու մանուկներին իր հոգևոր սպասավորությունն է բերում Գևորգյան Հոգևոր Ծննդարանի նախկին սան, ղզլքիլիսեցի Սանասար դպիր Դուլիկյանը՝ ներկայիս միակ սպասավորը Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցու, որ ջանք ու եռանդ չի խնայում՝ իր հայրենակիցների հոգում վառ պահելու քրիստոնեական հավաքը՝ իր աշխատանքն ամենուր սկսելով հոգևոր «այբուբենի», երգերի, փաղերի ու շարականների ուսուցումից:

ԼՎԱՅՈՒՄ ԵՎ ՕԾՈՒՄ

Ժամը 11.30-ին սկսվեց եկեղեցու լվացումը՝ համաձայն նախնյաց սրբազան արարողակարգի: Ըստ այդմ լվացվեց ողջ աղոթաբարությունը նախ սովորական ջրով, ապա՝ գինով: Որից հետո հանդիսավորաբար կախարվեց օծումը: Հավուր պապշաճի զգեստավորված հոգևորականաց դասը, Վրաստանի հայոց թեմի առաջնորդ Ս. Գևորգ արքեպս. Սերայդարյանի գլխավորությամբ, թափոր կազմած և «Ուրախ լեր» շարականի երգեցողությամբ առաջնորդվեց դեպի եկեղեցու դուռը և համաձայն «Մաշտոց» ծիսարանի սկսեցին ընթերցվել Սուրբգրային հատվածներ և համապատասխան սաղմոսներ:

«Բաց մեզ, Տեր» շարականի երգեցողությունից հետո, մրնելով փաճար, դարձյալ Սուրբգրային ընթերցվածներով, սաղմոսասացությամբ և շարականների երգեցողությամբ, ձեռամբ Գևորգ Սրբազանի, կախարվեց աղոթաբարություն օծումը: Սրբալույս Մյուռնով համապատասխանաբար օժվեցին եկեղեցու չորս անկյունները, պուրները, դուռը, սեղանը, խորանը և մկրտության ավազանը:

Ս. Աստվածածին եկեղեցու օծումը, որին ներկա էին մեծաթիվ ուխտավորներ հայրենակ մյուս գյուղերից, ավարտվեց ժամը 12.30-ին:

ԱՆԴՐԱՆԻԿ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

Օծման հանդիսավոր արարողությունից անմիջապես հետո սրբագործված փաճարում մատուցվեց անդրանիկ Ս. Պատարագը: Օրվա պատարագիչն էր Սամցխե-Ջավախքի առաջնորդական փոխանորդ Ս. Բաբկեն արք. Սալքիյանը:

«Հայր մեր»-ից առաջ հավուր պապշաճի քարոզ խոսեց հանդիսադիր Սրբազան Հայրը՝ ներկաներին մեկնելով օրվա խորհուրդը՝ Ս. Թադեոս և Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալների պատմական դերը Հայոց Եկեղեցու և հայ ժողովրդի կյանքում, եկեղեցու վերաբացմամբ գյուղաբնակ հավաքացյալներին ընձեռնվող հնարավորության կարևորությունը, ապա նաև՝ քրիստոնեական հավաքի և բարեգործության խորախորհուրդ նշանակությունը յուրաքանչյուր քրիստոնյայի կյանքում: Իր խոսքի վերջում Գևորգ Սրբազանը աղոթք առաքեց առ Ամենակարող Տերը՝ եկեղեցին կառուցողների, վերակառուցողների նախնյաց հոգիների խաղաղության ու հիշատակի պայծառության, ինչպես նաև Արամյան ընտանիքի անդամների արևշափության ու բարգավաճ կյանքի համար:

Ս. Պատարագից հետո, ժամը 15.00-ին, նորած Ս. Աստվածածին եկեղեցում կախարվեց անդրանիկ Ս. Մկրտությունը: Սուրբ խորհրդով Աստծու որդեգիրները դարձան չորս ղզքիխսեցիներ:

Տոնական պրամադրությունը շարունակվեց նաև եկեղեցուց դուրս: Այնուհետև կախարվեց մատաղօրինություն և փրվեց սիրո ճաշ՝ ազատել: Եկեղեցու բակում թընդում էր ավանդական դիոլ-գոմեան, հնչում երգն ու երաժշտությունը, որը համեմատվում էր ներկաների աշխույժ պարով: Տոնախմբությունը նախ եկեղեցու բակում, ապա և բարերարների փանը շարունակվեց մինչև ուշ երեկո:

ՄԱՐԻԱՄ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ